

Tuuli kulkee maita
kylmät sateet helmoissaan
Katse (niinkuin vanhan miehen)
lakaisee maisemaa
Ajatus onnesta
saalis nylkemät
turhaan kouristelee
seinäkoukussa

Kuin kehyksistä
irrotettu maalaus
tai kesken syntymänsä
kuollut vapaus
Ei riko aikaa virta
aavehiukkasten
sen tyhjät autius
hyväksyy